

อ้อย

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Saccharum officinarum L.
วงศ์ : GRAMINEAE
ชื่อสามัญ : Sugar cane
ชื่ออื่น : อ้อยขม อ้อยดำ

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

เป็นไม้ล้มลุก สูง2-5 เมตร ลำต้นสีม่วงแดง มีไขสีขาวปกคลุม ไม่แตกกิ่งก้าน ใบเดี่ยวเรียงสลับ กว้าง 2.5-5 เซนติเมตร ยาว 0.5-1 เมตร มีเป็นดอกช่อออกที่ปลายยอด สีขาว ผลเป็นผลแห้ง ขนาดเล็ก อ้อยมีหลายพันธุ์แตกต่างกันที่ความสูง ความยาวของข้อและสีของลำต้น

ประโยชน์

มีคุณค่าทางโภชนาการ อ้อยมีน้ำตาลชูโครสสูงมาก มีธาตุแคลเซียมฟอสฟอรัสเล็กน้อย และมีสารอื่นๆ ใช้เป็นยา น้ำเชื่อม ที่มีความเข้มข้นตามขนาดที่ฟาร์มาโคเปียกำหนดไว้ สามารถใช้เป็นสารกันบูด และฆ่าเชื้อแบคทีเรียได้ ใส่แผลเรื้อรัง ทั้งต้น ใช้รักษาปัสสาวะพิการ รักษาขัดเบา แก้อาการช้ำ รักษาโรคนิ่ว อาการไอ ต้น แก้ไข้ แก้คอแห้งกระหายน้ำ รักษาโรคไซนัส เป็นยาบำรุงหัวใจ รักษาอาการสัมประชวร รักษาไขจับใน ชานอ้อย นำมาเผาให้เป็นเถาแล้วบดเป็นผงรักษาฝีอักเสบ และแผลใต้ผิวหนังเรื้อรัง ตำรายาไทยใช้ลำต้นเป็นยาขับปัสสาวะ โดยใช้ลำต้นสด 70-90 กรัม หรือแห้ง 30-40 กรัม หั่นเป็นชิ้นต้มน้ำแบ่งดื่มวันละ 2 ครั้งก่อนอาหาร แก้ไตพิการ หนองในและขับนิ้ว แพทย์พื้นบ้านใช้ขับเสมหะ

ด้านความเชื่อพิธีกรรม

อ้อย เป็นพืชที่ใช้ในพิธีกรรมต่างๆ ของชาวล้านนา เพราะ อ้อย มีคุณค่าทางอาหารและสรรพคุณทางยา ปลูกง่ายโตเร็ว ทนต่อสภาพอากาศและโรคแมลง จึงถูกมักนำไปใช้ประกอบพิธีกรรม เช่น ใส่ในกระทง, ควัก, สะตวง พิธีขึ้นท้าวทั้งสี่ พิธีวางตี่นเสา พิธีสูตรถอน พิธีบวงสรวง ขัดราชวัตร หน่ออ้อยใช้พิธีสืบชะตา พิธีไหว้ครู แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความอุดมสมบูรณ์ เมื่อเสร็จพิธีจะนำไปปลูกเพื่อใช้ต่อไป

https://www.rspg.or.th/plants_data/kp_bot_garden/sugar_cane.htm